

67. Fra N. C. S. Holt af Bastrup Mart om Invalideforsørgelse. (Indbragt den 13de December 1890 af Folketingsmanden for Ribe Amts 3dje Valgkreds, Bøst).

Andrageren forklarer, at han under Krigen 1848—50 stadig paadrog sig Forsørgelse, hvoraf der efterhaanden udviklede sig Astma og Lungevækkelse, der havde til Følge at han maatte søge Lægehjælp, uden at han dog genvandt sit Helbred, og i den sidste Tid af Krigen kunde han paa Grund af sin Svaghed ikke udføre den militære Tjeneste, hvorfør han blev Officerssoppasser. Han har siden den Tid stadig været svag og det er med Alderen stadig blevet værre, saa at han nu næppe kan forlade Bærelset. Han er Enkemand, ejer intet, og har nu midlertidig Ophold hos en Søn, som sidder i smaa Omstændigheder. Da han paa et Andragende til Invalidebestyrelsen og Finansministeren har faaet det Svar, at man var ude af Stand til at bevilge ham nogen Understøttelse, henvender han sig til Rigsdagen og andrager om dens Hjælp til at erholde en saadan. Følge en Andragendet vedlagt Lægeattest lider han af Tæring og har vistnok i lang Tid lidt af Sygdommen.

Udvalget gør ingen Indstilling.

68. Fra H. Knudsen af Landsgrav om, at der paa Finansloven maa blive optaget et Beløb til Understøttelse af unge Mennesker til Uddannelse i praktisk Landbrug. (Indbragt den 13de December 1890 af Folketingsmanden for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds, N. Nielsen.)

Andrageren angiver, at han ved i flere Aar at snakke med Husmandsagen og Husmændene har sat sig ind i adskillige af de Spørgsmaal, som i højeste Grad vedrøre dem, og at han derefter anser det for et Livsspørgsmaal i økonomisk Henseende for den lille Jordbruger, at han kan komme til at lære praktisk at arbejde med det lille Brug. Han gør gældende, at de større Jordbrugere og Gaardmændene i Forhold til Husmændene ere heldig stillede i saa Henseende, idet deres Børn med Lethed kunne faa Plads paa Gaarde som dem, de kunne vente selv at blive Ejere af, og det uden at det koster dem noget videre, medens Husmandsønner maa tage Plads paa de større Jordbrug, og komme derved ikke til at lære, hvorledes de mindre Brug bedst behandles. Han mener derfor, at det vilde stift meget Gavn, om der kunde tilstaa lærelystne unge Husmandsønner en aarlig Understøttelse for at sætte dem i Stand til at faa Plads hos flinke Husmænd, f. Eks. 200 Kr. aarlig, af hvilke da Husmanden som Bederlag for Kosten skulde have de 100 Kr. Han henstiller derfor denne Sag til Folketingets alvorlige Overvejelse, idet han bemærker, at et ligelydende Andragende er tilstillet Indenrigsministeriet.

Udvalget gør ingen Indstilling.

69. Fra Cand. B. Korfagen af Kjøbenhavn om Understøttelse til fortsat literær Virksomhed. (Indbragt den 15de December 1890 af Folketingsmanden for Sorø Amts 3dje Valgkreds, Dahl.)

Andrageren forklarer, at han, som snart kan se tilbage paa en trediveaarig Forfattervirksomhed, der, om den end ikke har sat dybe Spor i Literaturen, dog har fremkaldt sympatetiske Smil paa adskillige Læser, nu søger Rigsdagen om en aarlig Understøttelse til Fortsættelse af sin literære Virksomhed, der uden en saadan sikkert snart vil standse af sig selv af Mangel paa Næring baade i den ene og anden Retning. Han oplyser, at han særlig har arbejdet for Teatrene og da ogsaa har faaet Stykker, der næsten alle have gjort Lykke, opførte paa alle vore Teatre, ene med Undtagelse af Nationalteatret, som det endnu ikke er lykkedes ham at naa til. Han bemærker, at de fattige Forhold, hvorunder han alt fra sin Ungdom har levet, have nødvendiggjort en uafslædig Produktion, dels af Skitser, Foljetoner og mindre Poetier, dels af dramatiske Arbejder, for Størstedelen bestemt til hurtigst muligt at komme frem. Den Muse, der har ledtaget ham paa disse Farter og, som han tør sige, virkelig er en Dame, der er i Besiddelse af baade Vid og Mand, har ikke altid haft Tid til at gøre det fineste Toilet, thi i Kampen for Livet bliver